SMERNICE

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 2. avgusta 2012

o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja ter o spremembi Smernice ECB/2007/9

(ECB/2012/18)

(2012/476/EU)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prve alinee člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti prve alinee člena 3.1 in členov 5.1, 12.1, 14.3 in 18.2 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 18.1 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke lahko Evropska centralna banka (ECB) in nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: NCB), sklepajo kreditne posle s kreditnimi institucijami in drugimi udeleženci na trgu na podlagi ustreznega zavarovanja posojil. Splošni pogoji, po katerih so ECB in NCB pripravljene skleniti kreditne posle, vključno z merili za ugotavljanje primernosti zavarovanja za namene kreditnih poslov Eurosistema, so določeni v Prilogi I k Smernici ECB/2011/14 z dne 20. septembra 2011 o instrumentih in postopkih denarne politike Eurosistema ([1]).

(2) Svet ECB je 8. decembra 2011 in 20. junija 2012 odločil o dodatnih ukrepih izboljšane kreditne podpore za podporo bančnega posojanja in likvidnosti na denarnem trgu euroobmočja, vključno z ukrepi, določenimi v Sklepu ECB/2011/25 z dne 14. decembra 2011 o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja ([2]). Poleg tega je treba sklicevanja na stopnjo obveznih rezerv v Smernici ECB/2007/9 z dne 1. avgusta 2007 o denarni statistiki, statistiki finančnih institucij in statistiki finančnih trgov ([3]) uskladiti s spremembami Uredbe (ES) št. 1745/2003 Evropske centralne banke z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv (ECB/2003/9 ([4])), ki so bile uvedene z Uredbo (EU) št. 1358/2011 ([5]).

(3) Kot je določeno v Sklepu ECB/2011/25, NCB ne bi smele biti zavezane k temu, da kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema sprejmejo primerne bančne obveznice, za katere jamči država članica, kjer poteka program Evropske unije/Mednarodnega denarnega sklada, ali država članica, katere bonitetna ocena ne dosega referenčne vrednosti, ki jo Eurosistem uporablja za določitev minimalnih zahtev glede visokih bonitetnih standardov.

(4) S Sklepom ECB/2011/25 je bila revidirana izjema od prepovedi tesnih povezav, ki je določena v oddelku 6.2.3.2 Priloge I k Smernici ECB/2011/14, v zvezi z bančnimi obveznicami nasprotnih strank, za katere jamči država in jih nasprotne stranke same uporabljajo kot zavarovanje.

(5) Nasprotnim strankam, ki sodelujejo v kreditnih poslih Eurosistema, bi bilo treba dovoliti, da v izjemnih okoliščinah na podlagi predhodne odobritve Sveta ECB povečajo lastno uporabo bančnih obveznic nasprotnih strank, za katere jamči država, nad raven, ki so jo imele 3. julija 2012. Prošnjam za predhodno odobritev, ki se predložijo Svetu ECB, je treba priložiti načrt financiranja.

(6) Sklep ECB/2011/25 je treba nadomestiti s to smernico, ki jo morajo NCB izvesti v svojih pogodbenih dogovorih ali predpisih.

([1]) UL L 331, 14.12.2011, str. 1.
([2]) UL L 341, 22.12.2011, str. 65.
([3]) UL L 341, 27.12.2007, str. 1.
([4]) UL L 250, 2.10.2003, str. 10.
([5]) Uredba (EU) št. 1358/2011 Evropske centralne banke z dne 14. decembra 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 1745/2003 o uporabi obveznih rezerv (ECB/2003/9) (ECB/2011/26) (UL L 338, 21.12.2011, str. 51).

(7) Dodatne ukrepe iz te smernice je treba uporabljati začasno, dokler ne bo Svet ECB presodil, da niso več potrebni za zagotavljanje ustreznega transmisijskega mehanizma denarne politike –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1

Dodatni ukrepi v zvezi z operacijami refinanciranja in primernim zavarovanjem

1. Pravila za izvajanje operacij denarne politike Eurosistema in merila primernosti za zavarovanje, določena v tej smernici, se uporabljajo v povezavi s Smernico ECB/2011/14.

2. V primeru razhajanj med to smernico in Smernico ECB/2011/14, kakor jo NCB izvedejo na nacionalni ravni, prevlada prva. NCB še naprej uporabljajo vse določbe Smernice ECB/2011/14 v nespremenjeni obliki, razen če je v tej smernici določeno drugače.

Člen 2

Možnost prekinitve ali spremembe pogojev operacij dolgoročnejšega refinanciranja

Eurosistem lahko odloči, da smejo nasprotne stranke pod določenimi pogoji in pred zapadlostjo prekiniti določene operacije dolgoročnejšega refinanciranja ali znižati njihov znesek. Ti pogoji se objavijo v najavi zadevne avkcije ali v drugi obliki, ki jo Eurosistem šteje za primerno.

Člen 3

Sprejem nekaterih dodatnih listinjenih vrednostnih papirjev

1. Poleg listinjenih vrednostnih papirjev, ki so primerni v skladu s poglavjem 6 Priloge I k Smernici ECB/2011/14, so kot zavarovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema primerni listinjeni vrednostni papirji, ki ne izpolnjujejo zahtev glede bonitetnih ocen iz oddelka 6.3.2 Priloge I k Smernici ECB/2011/14, sicer pa izpolnjujejo vsa merila primernosti, ki veljajo za listinjene vrednostne papirje po Smernici ECB/2011/14, vendar le pod pogojem, da imajo dve bonitetni oceni najmanj trojni B ([1]), in sicer ob izdaji in kadar koli kasneje. Zadostiti morajo tudi vsem zahtevam, navedenim spodaj:

(a) finančno premoženje, s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji in ki ustvarja denarni tok, mora pripadati enemu od naslednjih razredov finančnega premoženja: (i) stanovanjske hipoteke; (ii) posojila malim in srednje velikim podjetjem; (iii) hipoteke na poslovnih nepremičninah; (iv) posojila za nakup avtomobila; (v) leasing in (vi) potrošniško financiranje;

(b) finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in pripada različnim razredom finančnega premoženja, se ne sme mešati;

(c) finančno premoženje, s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji in ki ustvarja denarni tok, ne sme vsebovati posojil, ki so:

(i) slaba posojila ob izdaji listinjenega vrednostnega papirja;

(ii) slaba posojila ob vključitvi v kritni sklad v času trajanja listinjenega vrednostnega papirja, npr. z zamenjavo ali nadomestitvijo finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok;

(iii) ob katerem koli času strukturirana, sindicirana ali s finančnim vzvodom;

(d) dokumenti o transakciji z listinjenimi vrednostnimi papirji morajo vsebovati določbe o neprekinjenosti servisiranja.

2. Za listinjene vrednostne papirje iz odstavka 1, ki imajo dve bonitetni oceni najmanj enojni A ([2]), se uporablja odbitek pri vrednotenju v višini 16 %.

3. Za listinjene vrednostne papirje iz odstavka 1, ki nimajo dveh bonitetnih ocen najmanj enojni A, se uporabljajo naslednji odbitki pri vrednotenju: (a) za listinjene vrednostne papirje, zavarovane s hipotekami na poslovnih nepremičninah, se uporablja odbitek v višini 32 %; in (b) za vse ostale listinjene vrednostne papirje se uporablja odbitek v višini 26 %.

4. Nasprotna stranka listinjenih vrednostnih papirjev, ki so sicer primerni po odstavku 1, ne sme predložiti kot zavarovanje, če sama nasprotna stranka ali katera koli tretja oseba, ki je z njo v tesni povezavi, zagotavlja obrestno zaščito v zvezi s tem listinjenim vrednostnim papirjem.

5. NCB lahko sprejme kot zavarovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema listinjene vrednostne papirje, pri katerih finančno premoženje za zavarovanje terjatev vključuje stanovanjske hipoteke ali posojila malim in srednje velikim podjetjem ali oboje ter ki ne izpolnjujejo zahtev glede bonitetnih ocen iz oddelka 6.3.2 Priloge I k Smernici ECB/2011/14 in zahtev iz odstavkov 1(a) do (d) in odstavka 4 zgoraj, sicer pa izpolnjujejo vsa merila primernosti, ki veljajo za listinjene vrednostne papirje po Smernici ECB/2011/14, in imajo dve bonitetni oceni najmanj trojni B. Takšni listinjeni vrednostni papirji so omejeni na tiste, ki so bili izdani pred 20. junijem 2012, in se zanje uporablja odbitek pri vrednotenju v višini 32 %.

([1]) Bonitetna ocena „trojni B“ je bonitetna ocena najmanj „Baa3“, ki jo dodeli Moody's, „BBB-“, ki jo dodelita Fitch ali Standard & Poor's, ali bonitetna ocena „BBB“, ki jo dodeli DBRS.

([2]) Bonitetna ocena „enojni A“ je bonitetna ocena najmanj „A3“, ki jo dodeli Moody's, „A-“, ki jo dodelita Fitch ali Standard & Poor's, ali bonitetna ocena „AL“, ki jo dodeli DBRS.

6. Za namene tega člena:

1. „stanovanjska hipoteka“ poleg stanovanjskih posojil, zavarovanih s hipoteko, vključuje stanovanjska posojila z jamstvom (brez hipoteke), če je jamstvo izplačljivo takoj po neplačilu. Takšno jamstvo se lahko zagotovi v različnih pogodbenih oblikah, vključno z zavarovalnimi pogodbami, pod pogojem, da zavarovanje da oseba javnega sektorja ali finančna institucija pod javnim nadzorom. Bonitetna ocena garanta pri takšnih jamstvih mora ves čas trajanja transakcije dosegati stopnjo kreditne kvalitete 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema;

2. „malo podjetje“ in „srednje veliko podjetje“ pomenita subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegovo pravno obliko, pri kateri evidentirana prodaja za subjekt ali za konsolidirano skupino, če subjekt spada v konsolidirano skupino, znaša manj kakor 50 milijonov EUR;

3. „slabo posojilo“ vključuje posojila, pri katerih je zamuda s plačilom obresti ali glavnice enaka ali večja od 90 dni in je pri dolžniku prišlo do neplačila, kakor je opredeljeno v točki 44 v Prilogi VII k Direktivi 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. Junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij [1], ali kadar obstajajo utemeljeni razlogi za dvom, da bo plačilo v celoti izvedeno;

4. „strukturirano posojilo“ pomeni strukturo, ki vključuje podrejena bančna posojila;

5. „sindicirano posojilo“ pomeni posojilo, ki ga da skupina posojilodajalcev v sindikatu za posojanje;

6. „posojilo s finančnim vzvodom“ pomeni posojilo, ki se odobri družbi, ki ima že znatno stopnjo zadolženosti, na primer za financiranje odkupa ali prevzema, kadar se posojilo uporabi za nakup deleža v družbi, ki je hkrati dolžnik pri tem posojilu;

7. „določbe o neprekinjenosti servisiranja“ pomenijo določbe v pravni dokumentaciji listinjenega vrednostnega papirja, ki zagotavljajo, da zaradi neizpolnitve obveznosti izvajalca servisiranja ne pride do prenehanja servisiranja, ter vključujejo pravila, kdaj se sproži imenovanje nadomestnega izvajalca servisiranja, in okviren akcijski načrt, v katerem so opredeljeni operativni ukrepi, ki jih je treba sprejeti po imenovanju nadomestnega izvajalca servisiranja, in način prenosa upravljanja posojil.

Člen 4

Sprejem nekaterih dodatnih bančnih posojil

1. NCB lahko kot zavarovanje za operacije denarne politike Eurosistema sprejmejo bančna posojila, ki ne izpolnjujejo Eurosistemovih meril primernosti.

2. NCB, ki se odločijo sprejeti bančna posojila v skladu z odstavkom 1, v ta namen določijo merila primernosti in ukrepe za obvladovanje tveganj tako, da navedejo odstopanja od zahtev iz Priloge I k Smernici ECB/2011/14. Takšna merila primernosti in ukrepi za obvladovanje tveganj morajo vključevati merilo, da bančna posojila ureja pravo države članice NCB, ki je določila ta merila primernosti in ukrepe za obvladovanje tveganj. Takšna merila primernosti in ukrepe za obvladovanje tveganj mora predhodno odobriti Svet ECB.

3. V izjemnih okoliščinah lahko NCB na podlagi predhodne odobritve Sveta ECB sprejmejo bančna posojila: (a) na podlagi uporabe meril primernosti in ukrepov za obvladovanje tveganj, ki jih je določila druga NCB v skladu z odstavkoma 1 in 2, ali (b) ki jih ureja pravo katere koli države članice, ki ni država članica, v kateri je ustanovljena tista NCB, ki sprejme bančna posojila.

4. Druga NCB zagotovi pomoč NCB, ki sprejme bančna posojila po odstavku 1, samo, če je tako dvostransko dogovorjeno med obema NCB, in na podlagi predhodne odobritve Sveta ECB.

Člen 5

Sprejem nekaterih bančnih obveznic, za katere jamči država

1. NCB niso zavezane k temu, da kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema sprejmejo primerne bančne obveznice, za katere jamči država članica, kjer poteka program Evropske unije/Mednarodnega denarnega sklada, ali država članica, katere bonitetna ocena ne dosega referenčne vrednosti, ki jo Eurosistem uporablja za določitev minimalnih zahtev glede visokih bonitetnih standardov za izdajatelje in garante pri tržnem finančnem premoženju v skladu z oddelkoma 6.3.1 in 6.3.2 Priloge I k Smernici ECB/2011/14.

2. NCB obvestijo Svet ECB vsakokrat, ko se odločijo, da ne bodo sprejele vrednostnih papirjev, opisanih v odstavku 1, kot zavarovanje.

3. Nasprotne stranke ne smejo predložiti kot zavarovanje za kreditne posle Eurosistema bančnih obveznic, ki so jih izdale same in za katere jamči oseba javnega prava iz EGP, ki ima pravico do odmerjanja davkov, in takšnih obveznic, ki so jih izdale osebe, s katerimi so nasprotne stranke v tesni povezavi, kolikor presegajo nominalno vrednost teh obveznic, ki so bile na dan 3. julija 2012 že predložene kot zavarovanje.

4. V izjemnih primerih lahko Svet ECB odloči o odstopanju od zahteve iz odstavka 3. Prošnji za odstopanje mora biti priložen načrt financiranja.

[1] UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

Člen 6

Preverjanje

NCB pošljejo ECB besedila in sredstva, s katerimi se nameravajo uskladiti s členi 1 do 5, najkasneje do 14. avgusta 2012.

Člen 7

Sprememba Smernice ECB/2007/9

V delu 5 Priloge III se odstavek, ki sledi tabeli 2, nadomesti z naslednjim:

„***Izračun pavšalne olajšave za kontrolne namene (R6):***

Pavšalna olajšava: Olajšava velja za vsako kreditno institucijo. Vsaka kreditna institucija odšteje maksimalno pavšalno olajšavo, namenjeno znižanju administrativnih stroškov upravljanja zelo majhnih obveznih rezerv. Če je [osnova za obvezne rezerve × stopnja obveznih rezerv] manjša kot 100 000 EUR, je pavšalna olajšava enaka [osnova za obvezne rezerve × stopnja obveznih rezerv]. Če je [osnova za obvezne rezerve × stopnja obveznih rezerv] večja ali enaka 100 000 EUR, je pavšalna olajšava enaka 100 000 EUR. Institucije, ki jim je dovoljeno poročati statistične podatke glede njihove konsolidirane osnove za obvezne rezerve kot skupina (kakor je opredeljeno v oddelku 1 dela 2 Priloge III k Uredbi (ES) št. 25/2009 (ECB/2008/32)), morajo izpolnjevati obvezne rezerve preko ene izmed institucij v skupini, ki nastopa kot posrednik izključno za te institucije. V skladu s členom 11 Uredbe (ES) št. 1745/2003 Evropske centralne banke z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv (ECB/2003/9) (*) je v slednjem primeru samo skupina kot celota upravičena do odštetja pavšalne olajšave.

Obvezne (ali ‚zahtevane') rezerve se izračunajo, kot sledi:

Obvezne (ali ‚zahtevane') rezerve = osnova za obvezne rezerve × stopnja obveznih rezerv – pavšalna olajšava

Stopnja obveznih rezerv se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).

(*) UL L 250, 2.10.2003, str. 10."

Člen 8

Začetek veljavnosti

Ta smernica začne veljati dva dneva po sprejetju.

Uporablja se od 14. septembra 2012.

Člen 9

Naslovniki

Ta smernica je naslovljena na vse centralne banke Eurosistema.

V Frankfurtu na Majni, 2. avgusta 2012

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Mario DRAGHI